

Poléhavé a pnoucí letničky

Popínavé rostliny se dostanou i na místa, kde by se jiným rostlinám příliš nedařilo. Šplhají po zdech a stěnách, obrůstají obloukovité konstrukce a pergoly a zdobí je svými listy a květy. Pnou se po oporách a lze je tvarovat. Jsou tedy ideální pro všechny typy zahrad – ale hodí se i do závěsných nádob

Lathyrus odoratus – hrachor vonný

Viciaceae – vikvovité

Původ: jižní Evropa

Popínavá rostlina do výšky 1-2m, má úponky těmi se přidržuje opory

Květ: v osmičelých hroznech, bílé, růžové, červené, žluté, fialové

Nároky: náročná rostlina, slunné stanoviště, teplé, středně těžké, výživné půdy a vápenité, nesnáší zamokřené a těžké půdy, v suchých a málo živných půdách tvoří krátké stonky, malé květy a opadávají poupata. Pro prodloužení kvetení odstraňujeme odkvetlé květy

Výsev: přímo na stanoviště v březnu, dubnu, květnu, do hloubky 3cm, rostliny potřebují oporu

Choroby: virózy

Použití: k řezu, k popnutí pergol, plotů, nekvete celé léto

Tropaeolum majus – lichořeřišnice

Tropaeolaceae – lichořeřišnicovité

Původ: Peru, Chile, Kolumbie

List: lodyha až 3m dlouhá, list celokrajný

Květ: žlutý, oranžový, červený, nové odrůdy jsou i plnokvěté, květy voní

Nároky: teplá poloha, snáší i polostín, půda propustná, hlinitopísčité

Výsev: v polovině května na stanoviště na vzdálenost 30 – 60cm

Použití: na záhony, k pergolám

Thunbergia alata – černooká Zuzana, thunbergie křídlatá

čeleď: Acanthaceae

Je jednou z nejkrásnějších popínavek použitelných do truhlíků i závěsných nádob. Rychle roste a vytváří až dva metry dlouhé výhony bohatě poseté velkými oranžovými, žlutými a

smetanovými květy s černým jícnem. Po odkvětu zůstávají na rostlině kališní lístky, připomínající poupata.

Kvete: od června do října, nápadné květy s černým středem, výška do 2m,

Listy: vstřícné, jednoduché, sytě zelené, oválné až srdčité na konci špičaté se zvlněnými okraji s jemným zoubkováním.

Nároky: slunné stanoviště s dostatkem vláhy, dobrou zahradnickou zeminu a vápník.

Množení: nejčastěji semeny i pomocí řízků, pokud rostlinu uchováme přes zimu ve studené ale světlé místnosti, při teplotě 5-10C. Řízky se pak odebírají v průběhu února. Řízkované rostliny se vyznačují časným nástupem květů na rozdíl od výsevů.

Nároky: slunná poloha, půda alkalická, propustná, živná půda

Použití: výsadba do vegetačních nádob, záhonová rostlina k popnutí plotů, pergol

Cobaea scandens - kobeá, vilec šplhavý

čeleď:

Convolvulaceae - svlačcovité

patří mezi nejkrásnější pnoucí letničky, které se uplatní snad na všech místech, kde mají možnost doslova šplhat vzhůru.

Původ: tropické oblasti Ameriky

Květ: modré zvonce a sněhově bílé.

List: jsou rozdělené na 4 až 6 oválných lístků, které jsou zakončené úponky, úponkatá liána vyznačující se velmi rychlým růstem. V příznivých podmínkách dokáže vyšplhat až do výšky 5 m.

Květ: světle fialové široce otevřené zvonce, které jsou převíslé na delších stopkách. Kvete během celého léta, nejčastěji však od června do září v závislosti na době výsevu.

Množení: semena se vysévají ve skleníku ale i v podmínkách bytů již na sklonku zimy, v únoru až začátkem března. Předpěstované rostliny se pak vysazují na venkovní stanoviště až po zmrzlých. Pokud bychom chtěli rostlinu uchovat přes zimu je možné její namnožení pomocí stonkových řízků, ještě před příchodem prvních mrazů. Takto získané rostliny podstatně dříve kvetou a pokud se zkombinují obě barvy květů, získáme nenapodobitelnou atraktivní kvetoucí stěnu.

Použití: Vilec je ideální na balkony do květináčů, korýtek, na popnutí treláží, plotů ale i na vertikální konstrukce do letničkových záhonů, úponky jsou schopné uchytávat se i na hrubší omítku.

Škůdci: kteří napadají během vegetačního období vilec patří mšice, molice a červci.

Quamoclit lobata - Mina (Quamoklit laločnatý)

čeleď: Convolvulaceae -svlačcovité

Původ: Jižní Mexiko, je u nás pěstována jako letnička, která se dokáže vyšplhat 5-6m vysoko.

Listy: trojlaločnaté, u báze srdčité. Rychle roste a poměrně brzy vytváří hustý zapojený porost na pergolách a plotech.

Květ: se výrazně liší od jiných zvonkovitých rostlin, květy vyrůstají ve větvených, až 40 cm dlouhých jednostranných květenstvích. Poupata jsou sytě červená, před rozkvetem se zbarvují do oranžova a po otevření jsou květy krémově žluté. Žluté tyčinky vyčnívají ven mírně zakřivené a jsou asi 2x tak dlouhé než koruna. Rostlina vykvétá od července a kvete nepřetržitě do září.

Nároky: kvalitní hlinito-písčité substrát a slunné stanoviště, bez průvanu. Vyžaduje pravidelnou zálivku, především v období sucha a pravidelné přihnojení, nejlépe jedenkrát týdně, plným hnojivem.

Convolvulus – svlačec

čeleď: Convolvulaceae – svlačcovité

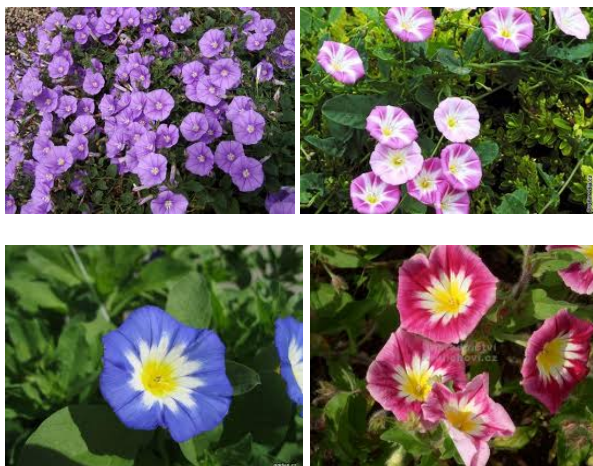
Původ: [Středomoří](#) a přední [Asie](#)

List: jednoduchý, řapíkatý,

Výška: 50 [cm](#) až 2 m

Květy: nálevkovité pětičetné s úplně srostlou korunou, barva bílá nebo růžová, u některých druhů ale také modrá, žlutá nebo purpurová, 3 až 5 cm velké. Kvete od [června](#) do [října](#), [plod](#) je [tobolka](#) a poté z ní vypadávají [semena](#) 2-3 mm velká.

Nároky: roste skoro všude jen ne v [lesích](#), do truhlíků, nádob, k popnutí pergol

Ipomea ornamental

Původ: z tropů

List: okrasné listem, tmavě červený, světle zelený, panašovaný

Použití: hlízy se vysazují do okrasných nádob na jaře, snášejí i polostín

Nároky: pravidelná zálivka, nesmí přeschnout, hlubší živná půda

Rozrůstají se do šířky

Ipomea indica - ipomea

Květ: světle a tmavě modrý, fialový, růžový, zářivý

Výška: do 3 m, potřebuje oporu

Phaseolus coccineus – fazol šarlatový

čeleď: Fabaceae – fazolovité

List: trojčetný dlouze řapíkatý, vejčitý

Květy: jsou žluté, bílé, červené nebo purpurové, ve stopkatých úžlabních hroznech. Kalich je zvonkovitý, dvoupyský, zuby horního pysku jsou srostlé, dolní pysk je trojzubý. Kvete od června do září, plodí v srpnu

Výška: do 4 m, potřebuje oporu

Použití: nádoby, popínavá rostlina, střešní zahrady

Nároky: slunce, polostín, vlhko, hlinité půdy, propustné půdy, nenáročné, humózní půdy

Dolichos – fazol Dolichos

čeleď: Fabaceae – bobovité

Listy: mají jednotlivé nebo jsou [zpeřené](#), po odkvětu narůstají nové listy

Květy: jsou solitérní nebo v [hroznech](#), barva je bílá, fialová, někdy žlutá. Plodem je zploštělý lusk

Cucurbita pepo – tykev okrasná

čeleď: Cucurbitaceae - tykvovité

Jejich dužina je jedlá, ale vzhled je předurčuje především jako dekoraci. Okrasné dýně lze pěstovat na záhonu, kde se plazí jako půdopokryvné rostliny. Zrovna tak se mohou pnout po oporách. Dýně mají dekorativní, husté listy a květy, a když se na sklonku léta začnou

vybarvovat plody, slouží jako dokonalé okrasné rostliny. Mohou se pnout po plotě, pergole, nejrůznějších konstrukcích. Okrasné dýně lze pěstovat i ve větších nádobách, na zahradě i balkóně. Semena se vysévají od poloviny května.

Na záhoně je třeba dodržovat rozestupy alespoň půlmetrové, pokud se rostliny budou pnout vzhůru. Postačí 30-40 cm.

Nároky: výživná půda a dostatek slunce.

Okrasné dýně lze sklízet v září i říjnu, měly by být dobře vyzrálé, neboť právě nedostatečně zralé plody mohou začít hnit. Slupka zralých plodů je velmi tvrdá, již se neleskne, a na stonku se tvoří malé suché praskliny a postupně zasychá.

I dobře zralé dýně by však mohly začít plesnivět, kdyby byly ihned po utržení uskladněny na vlhkém místě. Je potřeba je nechat doschnout na sluníčku, proti kažení ponechte delší stopku a přestříknete lakem

Asarina erubescens – asarina

čeleď: Scophulariaceae

Liána původem z Mexika.

List: srdčitý, dorůstá do 3 m výšky. Výhony mají měkké plstnaté olistění.

Květ: růžové květy jsou trubkovité ke konci široce rozevřené, dlouhé až 7 cm. Vykvétají po celé léto. Pro tvar květu je často nazývána "popínavá Gloxinie". Rostliny k popínání vyžadují oporu.

Nároky: slunce, půda zahradní

Použití: truhlíky, záhony

Množení: semena vyséváme v březnu ve skleníčku do květináčků po jednom, nepřesazujeme. Koncem května přemístíme na venkovní stanoviště. Pokud pěstujeme ve větším květináči, před příchodem mrazíků přeneseme do chladnější místnosti, kde ještě dlouho kvetou.

